

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

तेनगर्जसिदेवेंद्रपूर्वकालहतेमयि ॥ कोहिस्थातुमलंलोकेममक्रुद्धस्यसंयुगे ॥ ६९ ॥ कालस्तुबलवान्प्राप्तस्तेनतिष्ठसिवासव ॥ यत्तद्वर्षसहस्रांतंपूर्णंभवितुम
हति ॥ ७० ॥ यथामेसर्वगात्राणिनसुस्थानिमहौजसः ॥ अहमेन्द्राद्युतःस्थानात्त्वमिन्द्रःप्रकृतोदिवि ॥ ७१ ॥ सुचित्रेजीवलोकेस्मिन्नुपास्यःकालपर्ययात् ॥
किंकिरुत्वात्वमिन्द्रोद्यकिंवारुत्वावयंच्युताः ॥ ७२ ॥ कालःकर्ताविकर्ताचसर्वमन्यदकारणं ॥ नाशंविनाशमैश्वर्यंसुखंदुःखंभवाभवौ ॥ ७३ ॥ विद्वान्प्राप्यैव
मत्यर्थेनप्रहृष्येन्नचव्यथेत् ॥ त्वमेवहीन्द्रवेत्थास्मान्वेदाहंत्वांचवासव ॥ ७४ ॥ किंकथसेमांकिंचत्वंकालेननिरपत्रप ॥ त्वमेवहिपुरावेत्थयत्तदापौरुषंमम ॥
॥ ७५ ॥ समरेषुचविक्रांतंपर्याप्तंन्निदर्शनं ॥ आदित्याश्चैवरुद्राश्चसाध्याश्चवसुभिःसह ॥ ७६ ॥ मयाविनिर्जिताःपूर्वमरुतश्चशचीपते ॥ त्वमेवशक्रजाना
सिदेवासुरसमागमे ॥ ७७ ॥ समेताविवुधाभग्रास्तरसासमरेमया ॥ पर्वताश्चासकृद्विप्ताःसवनाःसवनौकसः ॥ ७८ ॥ सटंकशिखराभग्राःसमरेमूर्धितेमया ॥
किंनुशक्यंमयाकर्तुंकालोहिदुरतिक्रमः ॥ ७९ ॥ नहित्वांनोत्सहेहंतुंसवज्रमपिमुष्टिना ॥ नतुविक्रमकालोयंक्षमाकालोयमागतः ॥ ८० ॥ तेनत्वांमर्षयेशक्रदुर्म
र्षणतरस्त्वया ॥ तंमांपरिणतेकालेपरीतंकालवन्दिना ॥ ८१ ॥ नियतंकालपाशेनबद्धंशक्रविकथसे ॥ अयंसपुरुषःश्यामोलोकस्यदुरतिक्रमः ॥ ८२ ॥ बध्वाति
ष्ठतिमांरौद्रःपशुरशनयायथा ॥ लाभालाभौसुखंदुःखंकामक्रोधौभवाभवौ ॥ ८३ ॥ वधबंधप्रमोक्षंचसर्वकालेनलभ्यते ॥ नाहंकर्तानकर्तात्वंकर्तायस्तुसदाप्र
भुः ॥ ८४ ॥ सोयंपचतिकालोमांवृक्षेफलमिवागतं ॥ यान्येवपुरुषःकुर्वन्सुखैःकालेनयुज्यते ॥ ८५ ॥ पुनस्तान्येवकुर्वाणोदुःखैःकालेनयुज्यते ॥ नचकालेन
कालज्ञःस्पृष्टःशोचितुमर्हति ॥ ८६ ॥ तेनशक्रनशोचामिनास्तिशोकेसहायता ॥ यदाहिशोचतःशोकोव्यसनंनापकर्षति ॥ ८७ ॥ सामर्थ्यंशोचतोनास्तीत्य
तोहंनाद्यशोचिमि ॥ एवमुक्तःसहस्राक्षोभगवान्याकशासनः ॥ ८८ ॥ प्रतिसंहृत्यसंरंभमित्युवाचशतक्रतुः ॥ सवज्रमुद्यतंबाहुंदृष्ट्वापाशांश्चवारुणान् ॥
॥ ८९ ॥ कस्येहनव्यथेद्दुद्धिर्मृत्योरपिजिघांसतः ॥ सातेनव्यथतेबुद्धिरचलातत्त्वदर्शिनी ॥ ९० ॥ ध्रुवंनव्यथसेद्यत्वंधैर्यात्सत्यपराक्रमः ॥ कोहिविश्वासमर्थेषुशरी
रेवाशरीरभृत् ॥ ९१ ॥ कर्तुमुत्सहेतेलोकेदृष्ट्वासंप्रस्थितंजगत् ॥ अहमप्येवमेवैनंलोकंजानाम्यशाश्वतं ॥ ९२ ॥ कालाग्रावाहितंघोरेगुह्येसततगेक्षरे ॥ नचात्रप
रिहारोस्तिकालस्पृष्टस्यकस्यचित् ॥ ९३ ॥ सूक्ष्माणांमहतांचैवभूतानांपरिपच्यतां ॥ अनीशस्याप्रमत्तस्यभूतानिपचतःसदा ॥ ९४ ॥